

रसः । तमहमस्मा आमुष्यायणाय । आजसे वीर्याय गृह्णामि ।
अपां यो मध्यतो रसः । तमहमस्मा आमुष्यायणाय । पुष्टौ
प्रजननाय गृह्णामि । अपां यो यज्ञियो रसः । तमहमस्मा
आमुष्यायणाय । आयुषे दीर्घायुस्त्राय गृह्णामि” [७] इति ।
‘अपां’, सम्बन्धिनि ‘द्रवणे’ द्रवीभावे, ‘यः’, ‘रसः’ सारः, ‘तं’ रसं
‘अहम्’, ‘आमुष्यायणाय’ अमुष्य देवदत्तस्य पुत्राय, ‘अस्मै’
यज्ञदत्ताख्याय यजमानाय ‘तेजोब्रह्मवर्चसयोः’, सिद्ध्यर्थं ‘गृ-
ह्णामि’ । एवमुत्तरे त्रयो मन्त्राः ॥

अत्र विनियोगसङ्ग्रहः ।

स्यादोदनसवे क्षेमः सिंहे मन्त्रचतुष्टयात् ।

राट्चतुर्भिश्चतुर्मन्त्रान् कल्पयेद् ब्राह्मणादयः ॥

आज्यं क्षीरं दधि जलं द्रव्याण्येषां क्रमादिह ।

श्रीणन्ति सक्तुभिर्मन्यानिन्द्रायेति चतुष्टयान् ॥

तेजोऽसीत्याज्यमन्यस्य मन्त्रणं तत्र इत्यतः ।

तं मन्यं स्वामिने दद्यात्तेजोत्यन्तं स लक्षयेत् ॥

क्षीरादिमन्येऽप्योजोऽसीत्यादिमन्त्रास्तथैव हि ।

खादन्तं मन्त्रयेतेममायुस्तु स्वामिनो तथा ॥

यतोऽभिषिच्याभिषिक्तं समुद्रो मन्त्रयेत हि ।

अपामित्यभिषेकाय गृह्णामोति जलं गृहात् ।

अनुवाके सप्तमेऽस्मिन् मन्त्रा द्वात्रिंशदीरिताः ॥

इति सप्तमोऽनुवाकः ॥ ७ ॥